

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes fellebbezése alátámasztásául négy jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a büntetés egyéniesítése elvét, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottság nem volt köteles a jogsértés különböző elemeit külön-külön vizsgálni, mivel egységes jogsértés és egységes stratégia állta fenn, amelyben a kartell valamennyi tagja részt vett. A jogsértés ilyen átfogó, a releváns termékpiacok vagy a szóban forgó termékcsoportok meghatározása nélkül történő vizsgálata azt eredményezi, hogy a megállapított bírság összege nem függ össze a kartell minden egyes tagja által ténylegesen elkövetett jogsértéssel.

Második jogalapjával a felperes társaság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette a Bizottság határozatát, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a bírság összegének megállapításánál figyelembe vette a szóban forgó piacra gyakorolt tényleges hatást, holott maga a Bizottság 2003. december 3-i határozatában és az Elsőfokú Bíróság előtti tárgyaláson úgy vélte, hogy ez a hatás nem mérhető pontosan. A jogsértést kizárólag jellege és földrajzi kiterjedése alapján minősítette „különösen súlyosnak”.

Harmadik jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy helyben hagyta a Bizottság azon döntését, amely elutasítja a felperes számára az engedékenységi közlemény alapján történő további bírságcsökkentés engedélyezését, miközben engedélyezte a csökkentést két másik olyan társaságnak, amelyek a felperes versenytársai. Az Elsőfokú Bíróság így tehát nem vette kellően figyelembe és nem ellentételezte a felperes által az eljárás során tanúsított szoros és folyamatos együttműködést.

Negyedik és utolsó jogalapjával a Carbone Lorraine végül arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét azzal a megállapításával, hogy a felperes nem részesülhet súlyos pénzügyi nehézségeire tekintettel bírságcsökkentésben, holott ugyanezt a tényezőt elegendőnek ítélte meg ahhoz, hogy egy versenytárs társasággal szemben kiszabott bírság összegét csökkentse.

(¹) A Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.).

(²) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

(³) HL L 125., 45. o.

2008. december 16-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-556/08. sz. ügy)

(2009/C 44/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. Støvlbæk és A.A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Egyesült Királyság– mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy teljes mértékben megfeleljen a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹), vagy legalábbis nem közölte teljes mértékben e rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Egyesült Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésének határideje 2007. október 27-én lejárt.

(¹) HL L 255., 22. o.

2008. december 16-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-557/08. sz. ügy)

(2009/C 44/61)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Lozano Palacios és A. A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága